

عنوان مقاله:

بررسی گونه آتریپلکس بر روی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک در مسیر اتوبان تهران - قم

محل انتشار:

نهمین کنگره علوم خاک ایران (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 4

نویسندگان:

حمیدرضا مرادی - دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی نور، استادیار

محمد جعفری - دانشگاه تهران، دانشکده منابع طبیعی، گروه احیاء مناطق خشک و بیابانی

بهروز رسولی - دانشیار، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده منابع طبیعی و علوم دریایی نور، د

خلاصه مقاله:

تخریب پوشش گیاهی از عوامل عمده فرسایش و تخریب اراضی در کشور است. از این رو احیاء پوشش گیاهی اراضی تخریب یافته، کشت گونه های مقاوم به خشکی، آبیاری بهینه، اصلاح نژاد دام، کاهش تعداد دام و تناسب نوع دام با مرتع از جمله اقداماتی است که تاثیر بسزایی بر بهبود پوشش گیاهی مناطق دارد (4). در رابطه با تاثیر گیاهان بر تغییر خواص شیمیایی خاک به طور خلاصه می توان گفت که تمرکز بخش های ضایعاتی گیاهان اغلب تغییرات معنی داری در خواص شیمیایی خاک در زیر گونه های گیاهی، به خصوص در مناطق خشک و نیمه خشک را ایجاد می کند (Charly and West, 1975). انتشار و حضور نباتات در هر منطقه ای تصادفی و اتفاقی نیست بلکه گسترش جوامع گیاهی بازتابی از شرایط ادا فیزیکی و کلیماتیک آن منطقه محسوب می شود. بنابراین شناخت روابط عملی میان عوامل خاک، آب، هوا و پوشش گیاهی در هر رویشگاه و تعمیم آن به سایر نقاط مشابه از جمله دستاوردهای با اهمیت در مطالعه اجتماعات نباتی می باشد (باغستانی میبیدی، 1375). از نظر گیاه شناسی آتریپلکس از خانواده اسفنجیان می باشد که گیاهی است بوته ای و معمولا بخش وسیعی از اراضی شور و سدیمی را می پوشاند. قسمت هوایی این گیاه پوشش وسیعی ایجاد می کند. آتریپلکس دارای مکانیزم مقاومت به شوری به طریق پرهیز و به روش خارج ساختن نمک به وسیله بلورهای نمک می باشد. معمولا دارای وارپته های یکساله و چندساله بوده و اغلب دوپایه و گاهی به صورت تک پایه نیز وجود دارد. نظر به احیای مراتع و منظرسازی و حفاظت حاشیه اتوبان ها و راه آهن، از تعدادی گونه های غیر بومی و بومی جهت کشت در سطوح وسیعی استفاده می شود که معمولا دارای هزینه های بالایی می باشد. لذا ضروری است تاثیرات متقابل این گونه ها بر شرای خاکم بر مناطق کشت مورد بررسی قرار گیرند تا با استفاده از نتایج بدست آمده برای ادامه و یا جلوگیری از کشت گونه های نامناسب توصیه های لازم انجام گیرند. طرح جنگل کاری اتوبان تهران - قم در راستای اصلاح و منظر سازی اطراف اتوبان، طی سال های 1369 و 1370 صورت گرفت. منطقه مورد مطالعه با گذشت حدود پانزده سال از کشت گونه های مختلف به عنوان یک منطقه آزمایشی مناسب برای بررسی میزان اثرات کشت گونه آتریپلکس بر روی خصوصیات انتخاب گردید. هدف از این تحقیق بررسی اثرات کشت گونه آتریپلکس کانسنس در حاشیه اتوبان تهران - قم بر روی خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک می باشد. شارما و همکاران (9) اظهار می دارند که افزایش نمک و شوری در منطقه آتریپلکس کاری شده تنها در ارتباط با افزایش یون های سدیم و کلر در خاک است. آتریپلکس مقادیر کربن آلی در خاک زیر خود را نسبت به نواحی اطراف افزایش داده است. گیتز (8) در مطالعه خود به این نتیجه رسید که گونه Atriplex nummulria در شرایطی که در مقابل شوری قرار گیرد قادر به حفظ آب در بافت های خود از طریق کاهش سرعت تعرق می باشد. میزان مقاومت آتریپلکس به شوری زیاد بوده و اگر پژمرده شود، در صورت دسترسی به آب سریعا توان رویشی خود را باز می یابد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/11129>

